

מסכת תמיד

פרק ג

א. אמר להם הממנה, באו והפיסו, מי שוחט, מי זורק, מי מדושן מזבח הפנימי, מי מדושן את המנורה, מי מעלה אברים לכבש, הראש והרגל, ושתי הידים, העקץ והרגל, החזה והגרה, ושתי דפנות, הקרבים, והסלת, והחבתים, והזין. הפיסו, זכה מי לשזכה:

ב. אמר להם הממנה, צאו וראו אם הגיע זמן השחיטה. אם הגיע, הרוצה אומר, ברקאי. מתא בן שמואל אומר, האיר פני כל המזרח. עד שהוא בקברון, והוא אומר, הין:

ג. אמר להם, צאו והביאו טלה מלשכת הטלאים. והרי לשכת הטלאים היתה במקצוע צפונית מערבית. וארבע לשכות היו שם, אחת לשכת הטלאים, ואחת לשכת החותמות, ואחת לשכת בית המוקד, ואחת לשכה שהיו עושין בה להם הפנים:

ד. נכנסו ללשכת הכלים, והוציאו משם תשעים ושלשה כלי כסף וכלי זהב. השקו את התמיד בכוס של זהב. אף על פי שהוא מבקר

מִבְּעָרָב, מִבְּקָרִין אוֹתוֹ לְאוֹר הָאֲבוֹקוֹת:

ה. מִי שָׁזָכָה בַּתְּמִיד, מוֹשְׁכּוֹ וְהוֹלִיךְ לְבֵית הַמִּטְבָּחִים, וּמִי שָׁזָכּוּ בְּאַבְרִים הוֹלְכִין אַחֲרָיו. בֵּית הַמִּטְבָּחִים הָיָה לְצִפּוֹנוֹ שֶׁל מִזְבֵּחַ, וְעָלָיו שְׁמֹנֶה עֲמוּדִים נִנְסִין, וְרַב־עֵיט שֶׁל אֶרֶז עַל גְּבִיָּהּ, וְאַנְקָלִיּוֹת שֶׁל בָּרָזֵל הָיוּ קְבוּעִין בָּהֶן, וְשִׁלְשָׁה סְדָרִים הָיָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, שֶׁבָּהֶן תּוֹלִין. וּמִפְּשִׁיטִין עַל שְׁלֹחָנוֹת שֶׁל שֵׁשׁ שָׁבִין הָעֲמוּדִים:

ו. מִי שָׁזָכָה בְּדִשּׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי וְהַמְּבֹרָה הָיוּ מְקַדִּימִין, וְאַרְבָּעָה כָּלִים בָּיָדָם, הַטָּנִי וְהַכּוֹז וְשְׁנֵי מִפְתָּחוֹת. הַטָּנִי דּוֹמָה לְתֶרֶקֶב גָּדוֹל שֶׁל זָהָב, מִחֲזִיק קַבִּין וְחֲצִי. וְהַכּוֹז דּוֹמָה לְקִיתוֹן גָּדוֹל שֶׁל זָהָב. וְשְׁנֵי מִפְתָּחוֹת, אֶחָד יוֹרֵד לְאַמֶּת הַשָּׁחִי וְאֶחָד פּוֹתֵחַ כִּיּוֹן:

ז. בָּא לוֹ לַפִּשְׁפֹּשׁ הַצָּפוֹנִי. וְשְׁנֵי פִשְׁפֹּשִׁין הָיוּ לוֹ לַשַּׁעַר הַגָּדוֹל, אֶחָד בִּצְפוֹן וְאֶחָד בִּדְרוֹם. שֶׁבִּדְרוֹם לֹא נִכְנָס בּוֹ אָדָם מֵעוֹלָם, וְעָלָיו הוּא מְפָרֵשׁ עַל יְדֵי יְחִזְקָאֵל (יְחִזְקָאֵל מֵד), וַיֹּאמֶר אֵלֵי ה', הַשַּׁעַר הַזֶּה סָגוּר יִהְיֶה לֹא יִפָּתַח וְאִישׁ לֹא יָבֹא בּוֹ כִּי ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בָּא בּוֹ וְהָיָה סָגוּר. נָטַל אֶת הַמִּפְתָּח וּפָתַח אֶת הַפִּשְׁפֹּשׁ, נִכְנָס לְתָא, וּמִן הַתָּא אֵל הַהִיכָל, עַד שֶׁהוּא מַגִּיעַ לַשַּׁעַר הַגָּדוֹל. הַגִּיעַ לַשַּׁעַר הַגָּדוֹל, הָעֲבִיר אֶת הַנָּגֶר וְאֶת הַפּוֹתְחוֹת וּפָתַחוּ. לֹא הָיָה שׁוֹחֵט שׁוֹחֵט, עַד שֶׁשׁוֹמֵעַ קוֹל שַׁעַר הַגָּדוֹל שֶׁנִּפְתָּח:

ח. מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל שַׁעַר הַגָּדוֹל שֶׁנִּפְתָּח. מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל הַמַּגְרָפָה. מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל הָעֵץ שֶׁעָשָׂה בֶן קָטִין מוֹכֵנִי לַכִּיּוֹר. מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל גְּבִינֵי כְרוֹז. מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל הַחֲלִיל. מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל הַצֶּלְצֵל. מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִין קוֹל הַשִּׁיר. מִירִיחוֹ הָיוּ שׁוֹמְעִים קוֹל הַשׁוֹפָר. וַיֵּשׂ אֲדָמָה, אֶחָד מֵעַמְּךָ שֶׁל כָּהֵן גָּדוֹל בְּשָׂעָה שֶׁהָיָה מְזַכֵּר אֶת הַשֵּׁם בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים. מִירִיחוֹ הָיוּ מְרִיחִים רֵיחַ פְּטוֹם הַקְּטָרֶת. אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן דְּגִלָּאִי, עֲזִים הָיוּ לְבֵית אָבָא בְּהַר מְכֹר, וְהָיוּ מְתַעֲשׂוֹת מֵרֵיחַ פְּטוֹם הַקְּטָרֶת:

ט. מִי שֶׁזָּכָה בְּדַשּׁוֹן מִזִּבְחַת הַפְּנִימִי, נִכְנָס וְנִטַּל הַטֶּגֶן וְהַנִּיחוֹ לְפָנָיו, וְהָיָה חוֹפֵן וְנוֹתֵן לְתוֹכוֹ, וּבְאַחֲרֹנָה כִּבֵּד אֶת הַשָּׂאֵר לְתוֹכוֹ וְהַנִּיחוֹ וַיֵּצֵא. מִי שֶׁזָּכָה בְּדַשּׁוֹן הַמְּנוּרָה, נִכְנָס וּמָצָא שְׁנֵי גֵרוֹת מְזֻרְחִים דּוֹלְקִים, מְדַשֵּׁן אֶת הַשָּׂאֵר וּמַנִּיחַ אֶת אֵלָיו דּוֹלְקִין בְּמִקְוָמוֹ. מָצָא שְׁכָבוֹ, מְדַשֵּׁן וּמְדַלֵּק מִן הַדּוֹלְקִים, וְאַחֵר כִּךְ מְדַשֵּׁן אֶת הַשָּׂאֵר. וְאַבּוֹ הָיְתָה לְפָנָיו הַמְּנוּרָה וְכָה שָׁלַשׁ מַעֲלוֹת, שֶׁעָלְיָה הַכֹּהֵן עוֹמֵד וּמַטִּיב אֶת הַגֵּרוֹת. וְהַנִּיחַ אֶת הַכּוֹז עַל מַעְלָה שְׁנִיָּה וַיֵּצֵא: